

малко срѣчки, и така бѣва едносрѣчна (азъ, тш, снѣгъ, мжжъ), или многосрѣчна (двѣсрѣчна: ѣсенъ, прѣлѣтъ; трисрѣчна: довытъжъ, желѣзо; четирѣсрѣчна: тжрпѣнїе, сжбрѣнїе и. т. н.

§ 12. На всѣкожъ многосрѣчнж дѣмж една срѣчка са ѣзговѣра съ по высокъ гласъ, коѣкото дрѣгитѣ; кѣкото въ дѣмытѣ: пшж, перѣ, прозорливъ, срѣчнитѣ пш, рѣ, ливъ, ѣзговѣратса по ѣчката ѣтъ дрѣгитѣ. Това са зовѣ ѣдрѣнїе. Срѣчката на коѣто са намира ѣдрѣнїето, выкаса въ соѣка, а всѣчнитѣ ѣстанжлн зовѣтса нѣзжн.

§ 13. Дѣмитѣ, по своѣто си произлѣзванїе, бѣватъ:

1) Пжрвообрѣзни, коѣто не произлѣзатъ ѣтъ дрѣгы дѣмы; кѣкото: мжжъ, жѣнѣ, пшж.

2) Произвѣдни, коѣто произлѣзатъ ѣтъ нѣкожъ каквѣ да ѣ дѣмж; кѣкото: мжжжжъ, жѣнжжъ, пшѣѣжъ.

3) Слѣжни, коѣто са свѣрѣни ѣтъ двѣ дѣми пжрвообрѣзни; кѣкото: сладкодѣмж ѣтъ дѣмы: лѣдка и дѣма; ѣкоглавъ ѣтъ дѣмы ѣкаглава. Всѣчнитѣ дрѣги дѣми, кѣкото пжрвообрѣзнитѣ, така и произвѣднитѣ, выкатса прѣѣтн.

§ 14. Рѣчь ѣ свѣрѣнїе ѣтъ нѣколко дѣми, коѣто матъ свѣршенъ рѣзѣмж; кѣкото: бѣщитѣ сждлж-